

„Amint engem szeret az Atya, úgy szeretlek én is titeket.” Fogalmunk sincs, hogyan szereti az Atya Jézust. Arról már kicsit több, hogy Jézus hogyan szeretett és szeret most is: feltétel nélküli elfogadással, állandó korrigálási, újrakezdési lehetőséggel. Ugyanakkor követelményeket támasztó elvárással. A pszichológia szerint a szülői attitűdök közül is ez a hosszú távon leghasznosabb. A biztonságot nyújtó, odabúját biztosító, de korlátokat, elvárásokat is megfogalmazó magatartás. Ez által van leginkább lehetőség arra, hogy gyermekeink felnőve belülről vezérelt, helyes önértékeléssel rendelkező, szolgáló emberek legyenek. A modern tudomány tehát igazolja Jézus bölcsességét.

Két mondatban háromszor is szerepel a „megmaradni” szó. Ezek szerint nem olyan könnyű benne maradni valakinek a szeretetében, ha erre ilyen hangsúlyosan kell felhívni a figyelmet. Nekem bizony jól jött most ez a kiemelés! Ellubickolok én boldogan Jézus barátommal a mindennapokban, tudva és érezve, hogy mellettem van. De indításai, noszogatásai gyakran süket fülekre találnak nálam.

Sokszor kapja tőlem a „majd” választ. Pedig élő szeretetkapcsolatban az ember nem utasíthatja vissza sorozatosan a társa kéréseit! Nem gondolom, hogy Isten szeretetét el tudom veszteni, de ha nem maradok vele, akkor nehezen tudom azt megtapasztalni.

Teljes örömet akar adni nekünk Istenünk! Úgy vélem, ez igazán teljessé és tartóssá csak odaát, a nekünk készített mennyei lakásban lesz. De az a tény, hogy jó döntést hoztunk, amikor Isten útjára léptünk, képes legyőzni minden félelmet, bizonytalanságot, reménytelenséget. Csak el ne engedjük az Ő kezét a keskeny úton, akkor gyakran megízlelhetünk valamit abból az örömből, amit egyedül Isten képes adni nekünk.

*Kőszeginé Melinda, Pécs*